

Sanitarizmus ako nové náboženstvo

Paweł Lisicki

24. novembra 2021 ✝ Spoločnosť

Zdroj: Pixabay

Približne pred rokom väčšina vlád krajín, ktoré bojujú s epidémiou koronavírusu, oznámila, že vďaka masovému očkovaniu sa podarí dostať chorobu pod kontrolu a ukončiť dovtedajšiu politiku lockdownov a obmedzovania občianskych práv. Dnes vidíme, že všetky tieto predpovede boli nepravdivé. Panpsychóza pokračuje.

V najextrémnejšej podobe sa prejavila v Rakúsku, kde neočkovaní ľudia na základe rozhodnutia vlády sú odsúdení na život ako vyvrheli a občania druhej kategórie. Nemôžu prakticky opustiť svoje domovy, nemôžu pracovať, nemôžu normálne fungovať. Tento sanitárny útok na základné ľudské práva je diktovaný údajnou starostlivosťou o spoločnosť ako celok. Až na to, že nemá racionálne zdôvodnenie. Všetky dostupné štúdie ukazujú, že aj očkovaní ľudia sa môžu nakaziť, ochoriť a, žiaľ, aj zomrieť v dôsledku epidémií. Stačí sa pozrieť na štatistiky napríklad v Portugalsku alebo Holandsku. V tejto krajine bolo zaočkovaných 87 % občanov! Teoreticky by podľa predpovedí odborníkov, alebo aspoň tých, ktorí sa za odborníkov považujú, mala takáto vysoká úroveň „očkovania“ poskytnúť kolektívnu imunitu. Ako to vyzerá v praxi?

V krajine sa zdvihla ďalšia vlna koronavírusu. Ako uviedlo ministerstvo zdravotníctva v tlačovej správe, za posledných 24 hodín bolo zaznamenaných viac ako 2500 prípadov infekcie a na 100 000 obyvateľov pripadá už 175 prípadov COVID-19. Teraz sa to nazýva stádová imunita!

Podobná situácia je aj v Holandsku, kde premiér Mark Rutte pred niekoľkými dňami vyhlásil: „*Návrat k obmedzeniam, ktoré poznáme z predchádzajúcich fáz pandémie, je nevyhnutný.*“ Aj v Poľsku je čoraz jasnejšie, že napriek štatistikám, ktorými manipuluje ministerstvo zdravotníctva, počet chorých a úmrtí aj medzi očkovanými stúpa. Tak ako sa popiera účinok masového očkovania – a to hovorím eufemisticky – popiera sa aj to, že v niektorých prípadoch môže byť škodlivé.

Napriek tomu, že predchádzajúci sľub nebol dodržaný, spoločné posolstvo politikov a médií je stále rovnaké: očkovať, očkovať, ani krok späť. Práve naopak: čím jasnejšie sa ukazuje neúčinnosť doterajších krokov, tým intenzívnejšie v tom treba pokračovať. Aký je teda dôvod tohto hysterického sanitarizmu? Prečo vlády namiesto toho, aby vynaložili všetky svoje prostriedky na nájdenie nových, účinných liečebných postupov a

liekov (z ktorých niektoré sú už k dispozícii), uprednostňujú segregáciu a vydieranie spoločnosti?

Zdroj: Pixabay

Dôvodov môže byť niekoľko. Prvý je zrejmý: priznať si chybu teraz už nie je možné. Politici a globálne inštitúcie, ako napríklad WHO, investovali príliš veľa do presviedčania ľudí, že sa našiel účinný spôsob boja proti epidémii, aby teraz oznámili, že sa mýlili.

Nanajvýš môžu okrajovo spomenúť, že boli príliš optimistickí, že podcenili podmienky. Vakcína musí byť dobrá, možno nie až taká dobrá, ako si spočiatku mysleli, ale určite „viac dobrá“ ako zlá. Ak sa vám to teraz celkom nezdá, uvidíte, keď si vezmete tretiu, štvrtú, desiatu, stú dávku. Aby ste však takýto naratív mohli predať, potrebujete obetného baránka, na ktorého môžu úrady preniesť zodpovednosť za neúspechy. Túto úlohu zohrávajú neočkovaní. Podobne ako nepriatelia ľudu alebo predstavitelia imperializmu v minulosti, teraz neočkovaní sú vinní za to, že jediné správne hygienické rozhodnutia naďalej zlyhávajú.

Druhý dôvod je tiež ľahko zistiteľný. Sú ním záujmy a zisky farmaceutických gigantov. Vzhľadom na jednoduchú skutočnosť, že príjmy týchto koncernov sú väčšie ako rozpočty mnohých národných štátov, možnosti nátlaku sú nekonečné.

Podľa môjho názoru je však najdôležitejším zdrojom dezinfekcie a akéhosi kultu vakcín motív náboženský. Vakcína pre mnohých už nie je prostriedkom a liekom, ktorého kvalita podlieha bežnému hodnoteniu. Stala sa totemom, posvätným znakom.

Neslobodno o nej diskutovať, pretože akékoľvek spochybňovanie je na úrovni profanácie relikvií. Vakcína sa stala symbolom scientistickej viery vo veľkosť a neomylnosť vedy. Na druhej strane veda prestala byť metodickým spôsobom ako cestou pokusov a omylov dospieť k správnym tézám a stala sa novým zjavením, lenže nie Boha, ale boha-človeka. Vede treba veriť, aj keď sa mýli.

© **Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sanitarizmus-ako-nove-nabozenstvo/>